

1. PRZERWANIE (11) sb n

Pierwsze e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg N przerwanié (3); -é (1), -(e) (2). ◇ G przerwaniã (2); -ã (1), -(a) (1). ◇ D przerwaniu (1). ◇ A przerwani(e) (3). ◇ I przerwanim (1). ◇ pl A przerwani(a) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. przerwanosc.

I. Rzeczownik od „przerwać” i może od „przerwać się” (6) :

1. Zrobienie lub powstanie wylomu wskutek naporu; *abruptio, interruptio, rumentum, ruptio* Cn [czego] (2) :

a. O naporze wody (1) : *Restagnatio, Wylanie/ przerwanie grobley. Mącz 411d.*

b. O wojsku (1) : á thák ná łtronách w polu lepiey mieć doftátek luddzi [!] zbroynych/ ktore możefz łzykować ná rozmáite vffce/ chcefzli ná klin ku przerwaniu woýfká nieprzyaciélfkiego/ chcefzli też ná klefzće wiác nieprzyaciélfki klin. *BielSpr 18.*

2. Zaprzestanie lub skończenie się, brak kontynuacji (4) :

a. O działaniu lub stanie własnym [w tym: czego (1)] (2) : prošíłá Prouincyálá/ áby tákże iey karánie dawano/ o przerwanie milczenia *SkarŻyw 161.*

α. O wátku własnej wypowiedzi (1) : Ale fię tu iufz teras porządek Hiłtoriey Litewłkiey [...] przerwać muí/ ácz iednák dzieie y łpráwy Litewłkie poydą łwym torem/ ále [...] y tym przerwanim lepfzy/ iálfnieyfzy/ dowodnieyfzy y pewnieyfzy fię porządek łpráw y Hiłtoriy Litewłkich vgruntuie *StryjKron 288.*

b. O działaniu lub stanie cudzym [w tym: [czego]] (2) : W rádościách łwych ná wieki nie vzna przerwania. W tobie król łwą nádzieię kłádzie/ wieczny Boże/ A będąc w twéy opiece/ łzwánkować nie może. *KochPs 29; [Interceptio przerwanie Cervous F31 55, [idem F35, F39]; Usurpatio ... Przerwane dawności Cervous F40 330v [idem] F42, F46].*

[Zwrot: »przerwanie uczynić«: Albo iefłý by Antiphoná zacząwłzi łkazíła. Albo zle czitaiącz albo łpieuaiącz przerwanieby vczynýła *StatNorb 54.*]

[Wyrażenie przyimkowe: »bez przerwania«: A ná iufz wolno było bez przerwania/ łnu wcféšnego vżywác. *BusLic 9.*]

α. O cudzej wypowiedzi (1) :

Wyrażenie: »mowy przerwanie« (1): *Interpellatio* [...] – Mowiprzerwanie. *Calep 553a.*

II. Rzeczownik od „przerwać się”: rozerwanie się tkanki [w tym: czego (1)] (4) : Mocz tego ziele [pępownika]/ gdy będzie proch iego pity w winie: przerwanie goij/ y owrzedzenie pępka leczi *FalZioł I 64d; [gruszczyzka] Też przepukłe rzeczy albo przerwanie łpaia FalZioł I 116c; Ołtatnie [przyczyny niedonoszenia płodu], Iefłli dla mdłofci/ albo przerwania macicze/ albo łecundiny była nieprzełpieczność, tak iżby płod niemogł łie daley odzierzeć, Ná to trudno má być ktore ínfze lekarzłtwo *FalZioł V 32, *3e.**

III. Przepaść, rozpadlina (1) : [[W náwiązaniu do *Is 40/4*] Prorok podáie: Niech włzelki wál będzie wyrownány á gorá znížona/ krzywość łprofzczona/ przerwanie wyrownáne. *GilPos 265v.*]

a. Między wierzchołkami fal (1) : *Concisura* – Przerwanie. [...] *Concisura auarum e coniculis interfluentium Calep 231a.*

Synonimy: **I.1.** *przełamanie, przełomienie*; **2.** *odstąpienie, przestanie, ustanie, zaniechanie*; **II.** *rozerwanie*; **III.** *głębia, odchlisko, przepaść, rozpadlina.*

Cf **PRZERWAĆ, PRZERWAĆ SIĘ**

SBu, ALKa